

به بهانه رئیس جمهور شدن «ژرژ وه‌آ» مهاجم سابق تیم میلان، درباره معروف ترین ورزشکارانی که وارد سیاست شدند

از گرمکن ورزشی تا کت و شلوار دیپلماتیک!

مجید حسین‌زاده- دنیای پیچیده سیاست، برای همه جذاب است و این وسط، ورزشکاران بسیاری بوده و هستند که از محبوبیت‌شان در دنیای ورزش، به عنوان سرمایه و پشتوانه‌ای برای ورود به دنیای سیاست استفاده کرده‌اند. این ماجرا محدود به ایران یا یکی دو کشور دیگر هم نیست و در همه جای جهان، گاهی ورزشکاران هوس چشیدن طعم مسئولیت در دنیای سیاست کرده‌اند؛ آخرین نمونه‌اش هم «ژرژ وه‌آ»، اسطوره فوتبال آفریقا و دنیاست که سابقه برگزیده شدن به عنوان بازیکن برتر سال جهان را هم دارد. او در حالی نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۵ «لیبریا» شد و رای نیاورد که ۱۲ سال بعد دوباره فیلش یاد سیاست کرد و این بار با رای بالای مردم به عنوان رئیس‌جمهور کشورش انتخاب شد. به همین بهانه، علاوه بر مرور نکاتی جالب درباره «ژرژ وه‌آ» و کشورش، به ورزشکارانی می‌پردازیم که مسیری شبیه به او پیموده اند.

معروف ترین ورزشکاران ایرانی که سیاسی شدند

کشتی‌گیر، تکواندوکار و وزنه‌بردار، همه جمعند!

بعضی از ورزشکاران موفق کشورمان در مرحله ای از زندگی شان تصمیم گرفتند یا به عرصه سیاست بگذارند. ورزشکارانی که مردم عادت کرده بودند آن‌ها را با لباس ورزشی ببینند و به خاطر قهرمانی هایشان، برایشان سوت و کف بزنند، کت و شلوار پوشیدند و وارد دنیای پیچیده سیاست شدند.
*** برادران خادم:** رسول و امیررضا، هر دو از بهترین کشتی گریان تاریخ کشور ایران هستند. رسول خادم با کسب مدال های طلا، نقره و برنز المپیک، قهرمانی کشتی جهان و بازی های آسیایی از پرافتخارترین کشتی گریان ایران است. او در دوره دوم شورای شهر تهران، عضو این شورا و رئیس کمیسیون فرهنگی اجتماعی آن بود، در دوره سوم هم عضو شورا شد و ریاست کمیسیون برنامه و بودجه را برعهده گرفت. رسول خادم در دوره چهارم انتخابات شورا هم ثبت نام کرد اما در نهایت انصراف داد. امیررضا خادم هم با دو مدال برنز در المپیک های ۱۹۹۲ و ۱۹۹۶ میلادی، یکی از افتخارات کشتی ایران است. او در سال ۱۳۸۲ نامزد انتخابات مجلس هفتم در تهران شد و رای هم آورد.
*** هادی ساعی:** یکی از افتخارات تکواندوی ایران هادی ساعی است. او در سومین دوره انتخابات شورای شهر تهران شرکت کرد و با رای مردم وارد این شورا شد. او در دوره چهارم هم رای آورد و برخلاف دیگر ورزشکارانی که وارد سیاست شده اند، وارد حوزه سوم فعالیت هایش یعنی دنیای تصویر هم شد! ساعی سال ۱۳۹۳ در مجموعه تلویزیونی «آمین» به کارگردانی منوچهر هادی به عنوان بازیگر فعالیت کرد تا علاوه بر ورزش و سیاست، حضور در دنیای هنر را هم تجربه کند.

*** حسین رضازاده:** وزنه برداری ایران با نام او گره خورده است. حسین رضازاده در انتخابات چهارمین دوره شورای شهر تهران کاندیدا شده بود که رای هم آورد.

*** علیرضا دبیر:** این کشتی گیر کشورمان که مدال طلای المپیک در کارنامه اش می درخشد، فعالیت سیاسی خود را با عضویت در دوره سوم شورای شهر تهران آغاز کرد و در دوره چهارم هم کاندیدا شد و رای آورد.

*** بهنام محمودی:** زمانی که ورزش والیبال در ایران هنوز این قدر محبوب نشده بود، محمودی آن قدر خوب کار می کرد که به عنوان اولین لژیونر والیبال ایران به لیگ والیبال ایتالیا رفت. محمودی چند سال قبل تصمیم گرفت با به عرصه سیاست بگذازد. او نامزد حضور در شورای شهر کرکد شد و با رای مردم به مجلس شورای اسلامی راه یافت.

*** عباس جدیدی:** تصویر کشتی های عباس جدیدی، هنوز در ذهن دوستان‌دان این رشته ورزشی پررنگ است. جدیدی که پس از کنار گذاشتن کشتی، فعالیت های اقتصادی ورزشی می کرد، مدتی بعد به عنوان کاندیدای حضور در شورای شهر تهران ثبت نام کرد و از آنجا که چهره خوش نامی در دنیای ورزش بود، رای هم آورد و عضو حنجالی دوره چهارم این شورا شد.

معروف ترین ورزشکاران خارجی که وارد دنیای سیاست شدند

از آرنولد و کاسپاروف تا پله و چیلورت!

■ **مانی پاکیانو/بوکسور**

این بوکسور فیلیپینی، اولین و تنها بوکسور جهان است که در هشت وزن مختلف قهرمان جهان شده است. او که ۱۰ بار قهرمان بوکس جهان شده، یکی از پر درآمدترین ورزشکاران جهان به شمار می رود. به نوشته نشریه «فوربس» او در سال ۲۰۱۵ و با ۱۶۰ میلیون دلار درآمد، پس از «فلوید می ودر» آمریکایی، دومین ورزشکار پردرآمد تاریخ شد. این بوکسور چپ دست، سال ۲۰۱۰ به عنوان نماینده مجلس پانزدهم فیلیپین انتخاب شد و در سال ۲۰۱۳ نیز توانست رای مردم برای حضور در مجلس را به دست آورد.

■ **مارات سافین/ تنیسور**

مرد پیشین شماره یک تنیس جهان در سال ۲۰۰۹ که پس از قهرمانی در دو گرند اسلم بازنشسته شد. سافین که همواره در دنیای تنیس به عنوان بازیکن مستعدی که نمی تواند ششمش را مهار کند، شناخته می شد، در حالی که فقط ۳۱ سال سن داشت، توانست وارد مجلس روسیه شود.

■ **گری کاسپاروف/ شطرنج باز**

«گری کاسپاروف» که در سال ۱۹۸۵ تبدیل به جوان ترین قهرمان تاریخ شطرنج جهان شد را خیلی ها بزرگ ترین شطرنج باز تاریخ هم می دانند. او البته یک سال قبل از این قهرمانی، وارد حزب کمونیست شوروی سابق شده بود و در سال ۲۰۰۵ و پس از خداحافظی از شطرنج، حزب «روسیه دیگر» را تأسیس کرد. او بارها بابت فعالیت های سیاسی اش علیه دولت روسیه دستگیر شده است.

■ **پله/فوتبالیست**

«ادسون آرائنتس دوناسیمنته»، ملقب به پله، فوتبالیست افسانه ای برزیل هم از جمله ورزشکارانی است که حضور در عرصه سیاست را تجربه کرده است. پله که در دوران بازی سه جام جهانی را کسب کرد و اولین بازیکنی بود که به رکورد ۱۰۰۰ گل زده دست یافت، در سال ۱۹۷۷ از دنیای فوتبال خداحافظی کرد. پله از سوی انریکه کارووسو رئیس جمهور برزیل به عنوان وزیر ورزش این کشور انتخاب شد.

■ **کالادزه، ماندلا، ریگان و اردوغان!**

بعضی از ورزشکاران هم هستند که شاید در دنیای ورزش اسطوره نبوده اند، اما به صورت حرفه ای ورزش را دنبال می کردند و وارد دنیای جذاب سیاست شدند. یکی از آن ها که در دیدار چندی پیش وزیر انرژی گرجستان با وزیر نفت ایران هم بود، «کاخا کالادزه»، مدافع سال های گذشته باشگاه میلان است که با بیژن زنگنه دیدار کرد. جالب است بدانید «نلسون ماندلا» رئیس جمهور آفریقای جنوبی هم بوکسوری معروف در کشورش بوده و رونالد ریگان، چهلمین رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا، بازیکن تیم ملی فوتبال آمریکایی بوده است. «رجب طیب اردوغان» رئیس جمهور فعلی ترکیه هم فوتبالیستی نیمه حرفه ای بوده و ۱۶ سال به طور جدی این رشته را دنبال می کرده است. پوتین هم علاقه زیادی به جودو دارد.

منبع: بی بی سی، ایسنا، تسنیم

■ **آرنولد شوارتزنگر/بدن ساز**

شوارتزنگر اتریشی-آمریکایی را خیلی ها معروف ترین ورزشکار زیبایی اندام دنیا می دانند. آرنولد که هفت بار قهرمان مسابقات معتبر «مستر المپیا» شده، علاوه بر ورزش، در سینما و به خصوص با مجموعه فیلم های «ترمیناتور»، تبدیل به چهره ای معروف و محبوب شد. این جمهوری خواه میانه رو در سال ۲۰۰۳ توانست با یک میلیون رای، فرماندار کالیفرنیا شود. این برای اولین بار در ۱۴۱ سال گذشته بود که سیاستمداری که خارج از آمریکا به دنیا آمده بود، توانست فرماندار کالیفرنیا شود. او یک دوره دیگر نیز در این ایالت رای آورد و تا سال ۲۰۱۱ در این سمت باقی ماند.

■ **خوزه لوئیس چیلورت/فوتبالیست**

چیلورت یکی از معدود دروازه بانانی بود که می توانست در عین حال که مانع از گل خوردن تیمش می شد، خودش هم به گلزنی بپردازد. نام این اسطوره پاراگوئه ای با هشت گل ملی از روی ضربات ایستگاهی و پنالتی، هیچ گاه از ذهن فوتبال دوستان پاک نخواهد شد. او بعد از خداحافظی از مستطیل سبز، نامزد انتخابات ریاست جمهوری پاراگوئه شد و به عنوان «یک انقلابی که آمریکای جنوبی بعد از چه گوارا به خود ندیده است» شناخته می شد. هر چند رای نیاورد.

■ **روماریو/فوتبالیست**

روماریو یکی از بزرگ ترین مهاجمان تاریخ فوتبال است. او در سال ۱۹۹۴ به همراه برزیل قهرمان جام جهانی شد و بهترین بازیکن مسابقات هم نام گرفت. او در سال ۲۰۱۰ و به عنوان یکی از اعضای حزب سوسیالیست برزیل وارد مجلس ایالتی برزیل شد. روماریو ۴۸ ساله در سال ۲۰۱۴، یک بار دیگر در انتخابات مجلس سنا شرکت کرد و با کسب ۶۳/۴ درصد آرا راهی مجلس این کشور شد. این بیشترین رایی بود که یک نامزد سنا از ریودوژانیرو به دست آورده بود.

■ **آندر هشفچنکو/فوتبالیست**

یکی دیگر از فوتبالیست هایی که فوتبال را کنار گذاشت تا وارد سیاست شود «شفچنکو» بود. شفچنکو فوتبال را با تیم «دینامو کیف» آغاز کرد و بعدها به «آث میلان» پیوست. او در سال ۲۰۰۴ بهترین بازیکن سال اروپا شد و با ۳۱ گل ملی، بهترین گلزن تاریخ تیم ملی اوکراین است. شفچنکو در جولای سال ۲۰۱۲ اعلام کرد به دلیل حضور در عرصه سیاست، فوتبال را کنار می گذارد. او در اکتبر همان سال در انتخابات پارلمان اوکراین شرکت کرد اما حزب متبوع او در انتخابات شکست خورد و این بازیکن سابق اوکراین نیز نتوانست به پارلمان راه یابد.

■ **کوین جانسون/بسکتبالیست**

کمتر هوادر جدی بسکتبال است که بازیکن مقتدر تیم «فینیکس سانز» در دهه ۱۹۹۰ را نشناسد. کوین جانسون که ۱۲ سال در لیگ حرفه ای بسکتبال آمریکا، NBA، بازی کرد، علاوه بر فینیکس، سابقه بازی در تیم کلیولند کاوالیرز را هم دارد. او در سال ۲۰۰۸ در انتخابات شهرداری ساکرامنتو پیروز شد تا به اولین شهردار سیاه پوست این شهر تبدیل شود. جانسون یک بار دیگر و در سال ۲۰۱۲ هم به عنوان شهردار ساکرامنتو انتخاب شد.

دانستنی های جالب درباره فعالیت های ورزشی و سیاسی «ژرژ وه‌آ»

بابا تو دیگه کی هستی؟

■ **فعالیت های ورزشی**

«ژرژ وه‌آ» اول اکتبر سال ۱۹۶۶ میلادی در «مونرویا»ی «لیبریا» به دنیا آمد. خانواده اش بسیار فقیر بودند و او نزد مادر بزرگش بزرگ شد. او همسری جامائیکایی دارد و پدر سه فرزند است. ژرژ وه‌آ ابتدا در یکی از تیم های محلی لیبریا بازی می کرد و خیلی اتفاقی با مربی تیم «توترو پوند» که آن زمان در لیگ کامرون بود، آشنا شد، از طریق او به کامرون و بعد به اروپا رفت و خیلی زود به واسطه استعداد و پشتکار فوق العاده اش دیده شد و به عنوان مهاجم در تیم هایی چون موناکو، پاری سن ژرمن، آ.ث. میلان، چلسی، منچستر سیتی و المپیک مarsei مشغول بازی شد. قهرمانی در لیگ های فرانسه و ایتالیا، گوشه ای از افتخارات اوست. ژرژ در سال ۱۹۹۵ میلادی به عنوان مرد سال فوتبال جهان و اولین فوتبالیست آفریقایی، مرد سال فوتبال اروپا و نیز

مرد سال فوتبال آفریقا

انتخاب شد و در سال

کشور «لیبریا»؛ زادگاه ژرژ وه‌آ کجاست؟

قدیمی ترین در آفریقا، فقیرترین در دنیا!

لیبریا کهن ترین کشور در قاره آفریقااست که جنگ های داخلی در دهه ۹۰ میلادی، نام آن را در اخبار دنیا مطرح کرد. در سال ۱۹۸۹ این کشور در گیر جنگی داخلی شد که تا سال ۱۹۹۶ طول کشید. سه سال بعد یعنی در سال ۱۹۹۹ جنگ داخلی دیگری در این کشور آغاز شد که تا سال ۲۰۰۳ ادامه یافت. در جمهوری لیبریا قدرت اجرایی در دست رئیس جمهور است و رئیس جمهور با رای مردم برای دوره ای شش ساله تعیین می شود. در سال ۲۰۰۵ میلادی، خانم «الن جانسن سیرلیف» برای بار دوم به عنوان رئیس جمهور این کشور انتخاب شد. او اولین رئیس جمهور زن در قاره آفریقا و برنده جایزه صلح نوبل بود؛ چراکه به جنگ های داخلی ۱۴ ساله این کشور پایان داد و لیبرایی ها از او با عنوان «بانوی آهنین» یاد می کنند. هم اکنون هم که «ژرژ

